



זוהר חלק ב' פרשת שמות דף כא ע"א

משה הרחיק את הצאן מהר סיני

"וַיִּנְהַג אֶת הַצֹּאן אַחֲרֵי הַמִּדְבָּר", אמר רבי יוסי, משה מיום שנולד לא זזה ממנו רוח הקודש, ראה ברוח הקודש שאותו מדבר הוא קדוש, ומוכן לקבל עול מלכות שמים עליו, מה עשה, הנהיג את הצאן "אַחֲרֵי הַמִּדְבָּר", רבי יצחק אמר, "אַחֲרֵי הַמִּדְבָּר" דוקא ולא במדבר, שלא רצה שיכנסו בתוכו, אלא הרחיקם אחר המדבר, "וַיִּבְאֵא אֶל הָרֵי הָאֱלֹהִים חֲרִבָּה", הוא לבדו בלי צאן.



משה נפגש עם הר סיני בשעת מנחה

אמר רבי יהודה, זה האבן המושך ברזל, כאשר מחט קרוב אצלו מדלג עליו, כך משה והר סיני כשנראו זה עם זה דלג עליו, זהו שכתוב "וַיִּבְאֵא אֶל הָרֵי הָאֱלֹהִים חֲרִבָּה", אמר רבי אבא, מוכנים היו מששת ימי בראשית זה עם זה, ואותו היום נתרגש ההר למול משה, וכיון שראהו שנכנס לתוכו ודלג בו, עמד ההר, מלמד ששמחים היו זה עם זה.

אמר רבי ינאי, יודע היה משה שאותו הר, הוא הר האלהים, שכתוב: "וַיִּבְאֵא אֶל הָרֵי הָאֱלֹהִים", דתנן מה ראה משה באותו הר, ראה עופות שהיו פורחים ופורשים כנפיהם ולא היו נכנסים בו, רבי יצחק אמר, ראה עופות פורחים וטסים משם ונופלים לרגליו של משה, מיד הרגיש בענין, והעמיד את הצאן "אַחֲרֵי הַמִּדְבָּר", והוא נכנס לבדו.

"וַיִּרְא מִלְּאֵךְ ה' אֱלֹהֵי בְּלַבַּת אִשׁ מִתּוֹךְ הַסֶּנֶה וְגו'", אמר רבי תנחום, שעת המנחה היתה שמדת הדין שולטת בו.



זוהר חלק ב' פרשת שמות דף כא ע"ב

הסנה מרמז על מידת הדין ורחמים של ה'

רבי יוסי אמר, הכל נשתרש בשורש אחד, כתוב: "וַיִּבְאֵא אֶל הָרֵי הָאֱלֹהִים חֲרִבָּה", וכתוב: "וּבַחֲרִב הִקְצַפְתָּם אֶת ה'" (דברים ט, ח), וכתוב: "וַיִּרְא מִלְּאֵךְ ה' אֱלֹהֵי בְּלַבַּת אִשׁ מִתּוֹךְ הַסֶּנֶה", מתוך שהם עתידים להיות כסנה, כהאי דכתוב: "קוֹצִים כְּסוּחִים כְּאִשׁ יִצְתּוּ" (ישעיהו

אמר רבי יהודה, מכאן למדנו רחמנותו של מקום על הרשעים, שכתוב: **"וְהָיָה הַסֵּנָה בַּעַר"**, לעשות דין ברשעים, **"וְהַסֵּנָה אֵינָנו אֶכֶל"**, אין בהם כליה, **"בַּעַר בְּאֵשׁ"** זה רמז לאש של גיהנם אבל הסנה איננו אוכל, להיות בהם כליה.

למשה לא הזיקה האש

דבר אחר, **"וַיֵּרָא מְלֶאכֶךְ ה' אֵלָיו בְּלִבַּת אֵשׁ"**, מה טעם למשה **"בְּלִבַּת אֵשׁ"**, ולשאר נביאים לא, אמר רבי יהודה, אין משה כשאר נביאים, דתנן מי שמתקרב לאש בו נשרף, ומשה התקרב לאש ולא נשרף, דכתיב: **"וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל הָעֶרְפֶּל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים"** (שמות כ, יז), וכתוב: **"וַיֵּרָא מְלֶאכֶךְ ה' אֵלָיו בְּלִבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנָה"**.

משה היה במדרגה גבוהה

רבי אבא אמר, זה של משה יש להסתכל בו בחכמה עליונה, על מה כתוב: **"כִּי מִן הַמַּיִם מְשִׁיתֶהוּ"**, כי מי שנתמשך מן מים אינו מתירא מאש, דתניא אמר רבי יהודה, מן המקום שנשתלשל משה לא נשתלשל בן אדם אחר, אמר רבי יוחנן, בעשר מדרגות נאחז, שכתוב: **"בְּכֹל בֵּיתִי נֶאֱמַן הוּא"** (במדבר יב, ז), ולא כתוב נאמן ביתי, אשרי חלקו של אדם שרבונו מעיד עליו כך.

זוהר חלק ב' פרשת שמות דף כב ע"א

משה הבין בהסנה שישראל לא יוכלו בעבודה הקשה

ועוד אמר רבי יוחנן אמר רבי יצחק, משה היה מהרהר ואומר שמא חס ושלום יכלו ישראל בעבודה קשה הזאת, זה שכתוב: **"וַיֵּרָא בְּסִבְלָתָם"**, לפיכך **"וַיֵּרָא מְלֶאכֶךְ ה' אֵלָיו בְּלִבַּת אֵשׁ וּגוּ"**, **"וַיֵּרָא וְהָיָה הַסֵּנָה בַּעַר בְּאֵשׁ וּגוּ"**, כלומר משועבדים הם בעבודה קשה, אבל **"וְהַסֵּנָה אֵינָנו אֶכֶל"**, זכאים הם ישראל שהקדוש ברוך הוא הבדיל אותם מכל העמים, וקרא אותם בנים, כמו שכתוב: **"בְּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹהֵיכֶם"** (דברים יד, א), **"בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן"**.

בגלל כבודו של בתיה בת פרעה שגדלה למשה, ויוכבד אשת עמרם שילדה את משה, נזכיר כאן ההיכלות אשר בגן עדן עבור נשים צדקניות.

זוהר חלק ד' פרשת שלח דף קסז ע"א

רבי שמעון שאל לראש הישיבה ואמר לו, דבר אחד אבקש לדעת, אם תוכל להודיע לי, נשים בעולם ההוא אם זוכות לעלות למעלה, או איך הן שם.

אמר לו, שמע רבי, שמע רבי, בזה יש לנו סוד גדול, לפי שאין לגלות הנסתרות אשר שם, אבל אקח רשות ואומר לך.

לאחר שלקח רשות אמר לו ראש הישיבה, על שאלה זו הראו לי מה שלא ידעתי מקודם לזה, שמע רבי, ששה היכלות הראו לי בכמה תענוגים ועדונים, במקום שהפרכות פרוס בהגן, שהרי מהפרכות ההוא והלאה אין הזכרים נכנסים כלל.

בהיכל אחד יש בתיה בת פרעה, וכמה רבבות ואלפי נשים זוכות להיות עמה, וכל אחת ואחת מהן, מקומות של מאורות ועדונים בלי דוחק כלל יש לה, ג' פעמים בכל יום כרוז מכריזים, הרי הצורה של משה נביא הנאמן באה, ובתיה יוצאת למקום וילון אחד שיש לה, והיא רואה הצורה של משה ומשתחוית לפניו, ואומרת, אשרי חלקי שגדלתי מאור הזה, וזה הוא התענוג שלה יותר מהכל.

חוזרת אצל הנשים, ועוסקות במצות התורה, כולן הן באותן הצורות שהיו בזה העולם, במלבושי אור כמלבושי אור של הזכרים, מלבד שאין מאירים כן, ומצוות התורה שלא זכו לקיים אותן בזה העולם, הן עוסקות בהן ובטעמיהן בעולם ההוא, וכל אותן הנשים היושבות עם בתיה בת פרעה, נקראות נשים שאננות, שלא נצטערו בצער של גיהנם כלל.

בהיכל אחר יש סרח בת אשר, וכמה נשים רבבות ואלפים עמה, ג' פעמים ביום מכריזים לפניו, הרי הצורה של יוסף הצדיק באה, והיא משמחת ויוצאת אצל וילון אחד שיש לה, והיא רואה האור של צורת יוסף, ומשמחת ומשתחוית לפניו, ואומרת אשרי זה היום שנתעוררתי לבשר בשורתך אל זקני.

אחר כך חוזרת אצל שאר הנשים, ועוסקות בתשבחות של רבון העולמים ולהודות את שמו, וכמה מקומות ושמחות יש לכל אחת ואחת, ואחר כך חוזרות לעסוק במצוות התורה ובטעמיהן.

בהיכל אחר יש יוכבד אמו של משה נביא הנאמן, וכמה אלפים ורבבות עמה, בהיכל הזה אין מכריזים כלל, אלא ג' פעמים בכל יום ויום, מהללת ומשבחת לרבון העולמים, היא וכל אותן הנשים אשר עמה, ושירת הים מזמרות בכל יום, והיא בלבדה אומרת מהפסוק "וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחֹת אֶהֱרֹן אֶת הַתֶּהֱ בְיָדָהּ וּגְוִ" (שמות טו, כ), וכל הצדיקים אשר בגן עדן, שומעים נעימת הקול שלה, וכמה מלאכים קדושים מהללים ומשבחים עמה להשם הקדוש.

בהיכל אחר יש דבורה כמו כן, וכל שאר נשים עמה, מהללות ומזמרות באותה השירה שהיא אמרה בזה העולם, שמע רבי שמע רבי, מי זוכה לראות השמחה של הצדיקים והצדקניות, שעושים לפני הקדוש ברוך הוא.

לפני ולפנים של אותן היכלות, יש ד' היכלות נסתרים של האמהות הקדושות, שאינם נמסרים להתגלות, ואין מי שיוכל לראותם.

כל היום הנשים בלבדן כמו שאמרתי לך, וכן גם הזכרים, ובכל לילה נכללים כולם ביחד, לפי שזמן הזיווג הוא בחצות הלילה, בין בעולם הזה, בין בעולם ההוא, זיווג שבעולם ההוא היינו התחברות נשמה בנשמה, אור עם אור, זיווג שבעולם הזה הוא גוף בגוף, והכל כראוי להיות, מין אחר מינו, הזיווג הולך אחר זווג הדומה לו, גוף אחר גוף, והזיווג של עולם ההוא הוא אור אחר אור.

ההיכלות של ארבע האמהות נקראים היכלות של בנות בוטחות, ולא זכיתי לראותם, אשרי חלקם של הצדיקים זכרים ונקבות ההולכים בדרך הישר בעולם הזה, וזוכים לכל התענוגים של עולם ההוא.

שמע רבי שמע רבי, אלמלא בן יוחאי אתה, לא נמסר לגלות זאת, מהזיווג של עולם ההוא נעשה פירות, יותר מהפירות שנעשה בזה העולם מהזיווג שלהם, מהזיווג של עולם ההוא בתשוקתם יחד, כאשר מתחברות הנשמות זו עם זו, עושין פירות, ויוצאים אורות מהן ונעשין נרות, והן נשמות לגרים שמתגיירים, וכל אותן הנשמות נכנסין להיכל אחד.

וכאשר מתגייר גר אחד, פורחת מהיכל ההוא נשמה, ונכנסת תחת כנפי השכינה ומנשקת לה, לפי שהוא פרי הצדיקים, ושולחת לה לתוך גר ההוא ושורה בו, ומזמן ההוא נקרא גר צדק, וזהו הסוד שכתוב: **"פְּרִי צְדִיק עֵץ חַיִּים"** (משלי יא, ל), מה עץ החיים מוציא נשמות, אף כך הצדיק פירות שלו הוא שעושה נשמות.

המשך דף קסח ע"א

שמע רבי, מה שאני אומר לך, בכל ראש חודש ושבת ומועד ויום טוב, עולות נשמות הזכרים להתראות לפני מלך הקדוש, זכרים ולא נקבות, כמו שכתוב: **"יִרְאֶה כָּל זְכוּרְךָ"** (שמות כג, יז).

וכאשר חוזרות הנשמות, חוזרות בכמה דברים חדשים, והן מחזרות הדברים לפני ראש הישיבה.

המשך דף קעא ע"ב

שמע רבי, בכל זמן שרוחות הזכרים עולין למעלה, יוצאות הנשים בזמן ההוא, ומתאספות לתוך היכל בתיה, ומשמחות שם בכמה דברים עתיקים, ומשם יוצאות, ונכנסות כולן והיא עמהן, לתוך היכל סרה, ומשמחות בכמה דברים חדשים גם ישנים, ומשם יוצאות והיא עמהן, ונכנסות לתוך היכל יוכבד, וכן בכל אותן היכלות.

